

and, not, too,

ובכבר ההמשילו רוז'ל (סנהדרין צא). ריש פרק חלק) ענוון השתלשות הרוח חיים באדם – לעתית פלי וכוכית, לענין מהחית

¹⁰¹ המלינים, ואמריו: "כל זה חמץ מגלי' וכונית שפְּפָפָן" ברכות בזח ורמ' ב' בשר ודם שפְּרַוְתּו של הקב"ה על אתה בפָה יכפָה, וכן הוא בשותר טוב תהילם מומור ב', ע"ז ע"ז סט.

כפי הגדונו דומה לרואה, שבסגנונו בונשימתם פי האומן בכל'י היזוכיות בעת עשייתו, נמזה א' ב' בחינוך. בתייה קראיאוגרפיה הרא'
בונשימתה הרכבל האערץ תוד פין, קרטס בא' לתוכה תלל השפופרת
תעלולות, אין לך רותה א' אלא בשם "ונשימתה". ולבינה הסגנית,
בשוכנס הרכבל ובא לתוכה השפופרת ונמשכת במל'ין, א' גרא'
ירוחם. והבחינה ה'ג' הפתחונגה, היא כשיוציא הרום מחשופרת לתוכה
היזוכיות, ומתחפשות בטבלה עד שנעשית כל'י בפי רצון המונג, א'

בז' ברמיון זה, הוא ענינו ה' ב>Mainot נרין שפְּשָׁפָעִים בְּרִיכָּול אונシמת פיו יתברך שמו, שבחינת הנפש היא הבחינה המתוונת, שחהיא בלה בתוכה גוף הארץ.

בוחינת קורית. הוא בא דרך עורי מלמעלה, שחלק וקזה חצ'לו
שלו שדור וגאחו למקלה בבחינה התחזונה של השמה,
משתלשת ונכמת גם בחד גוף האדים, ומהטרות שם בבחינה
חצ'לוונה של הנפש, כמו ישעה ל"ב עד עשרה צלנו ריט
אמורים, "אשבר את ריחני וגו' (יואל ג'), שהוא משפט לאדים דרכ
שפיכה וערוי לפ'ל, וכמו שיתפאר עוד להן איה (מי'ז) ענן
התקשורתם באורך:

אמנים בחינת תבשחת, היא הצעירה עצמה שפנימיות עצמאית מסתורת בעולם, ומולרה בירוק בכייל בתוד בשימת פיו תרביד שמו, שאין עצמות מהותה בכנות פלט בודה נסיך האדם, ואדם

גראשוֹן קָדֵם לְחַסְפָּא זֶכְחָה לְעִצְמֹתָה, וְבִסְבַּת הַחֲטָאת נִסְתְּלָה מִתְנוֹכוֹ גְּנַשְׁארה רֶק חַזְפֶּת עַל יְהוָה.

לבד משה רבנו ע"ה שזכה לעצמותה תוד גוף, ולבו נקרא איש האלקים (דברים לג, א), פידע שבל ג' עולמות, בריאה צירה עזיה, מבחינת הקבוצה דלהון ולמעלה, הוא אלקיות גביר, כמו"ש בעז חיים שער האלם פרק א, ובניש שער צייר עולמות אצילות בריאה יצירה צלחת, בתקומת הר"ה ויטל זל, ובשער השמות פרק א.

ויזלחו לא זכה אליה שם אָרְטִי^ט, רק בחריות נצוצי או ראתנו צדים מפנה על ראש האדם הזכה אליה, כל אחד לפניו ואדרגתו ולפום שערוא דיליתא.

"הנפש היא 'הצד התחתיוני של גלי החינוך' במובן הפסיכו-פסיכו-ቢולוגי
למעלה ממנה, הרוח, שהיא האמצעי בין הנפש לבין הנשמה. ולמעלה: 'יפעת
באפיו ונשפת תמיין' ומשמה היא בת מלך שמייניג חטאים יכולים לפגוע בצד
התחתיון, בנפש, ולפעמים ברוח, אבל לנשפת אינם מגיעים. טהורת היא,
شمימיות, 'חלק אלה מעלה'".

ח'ה'ר. ייח' א'קו, ק'גיא, 75.

רוחניותו של האדם בניה שלוש בחריפות: נשמה, רוח, נפש.

הנשמה היא הצד הרוחני העתיק והDEPTH, יצירה אלוקית המוסיפה
בעצמותם חיל ואורה. לנודל עליזותה ובגלותה "אי אפשר כלל שפכנות
בשלמותה בגוף" — בבעלי השכל והחישון, הקטנים מלהכיל את אור
הזכיות ותאמת העלימה שלה, "רק מאייר ממנה אור ביצוע השכל
המורגש בגוף, כי לפיו גודלה אי אפשר לה להכנס, בכלי ולהגביל בו".
היא הסגולה הפנימית שברוכנו, שבמהותה הפנימית-פנימית אחת היא עם
נשפת כנסת ישראל. והיא בטוהרתו עומדת, בקדושתה הממלשת, "נשפת
שנתה כי טהורה היא". אמונה עזותה היא בוגיה פנימית, בסתור המורגת,
ואין אוורה גלי חיים.

הנפש היא הצד החיצוני של הרוחנית, הפרגה אל הגוף ומתרגלת במבנה
הפסיכולוגי, בכתות ובתושים, בנטיות, במידות ובמוגדים.

הרוח היא הגשר המחבר את שני אלה. ברוח, נידך התמיה וחולמוד,
ב"סור מרע ועשה טוב", באה הסגולה מנשפתה תגונזה להופעה בכתות
החיים, בנטיותיהם ובחרוגשותיהם. "ע"י הרוח מתודמת הנפש, ומשinx
עלינו יונור אור הנשמה". משום כך במרחב הרוח נמצאת האישיות הבוחרת,
"לב הוא משכן הרוח, ויקיר הבחירה וראשת יסודה הוא בבחינת הרוח,
שהוא מדרגת האדם". כאן באה האישיות ליידי ביתר, האני העצמי הבוחר
בטוב ומשליט על כלן חייו את האידיאל של חף ד', המרומות את כל
מחשבותיו ורצונותיו, מידותין ומעשיין.

אלר. א'נו, 8, נ' ס'.

ב). מלחמת העצמיות הפיזיולוגית של הגוף וחומר הגוף הם שלן.
העצמיות זאת היא שמריה עפה. וזהו נשארת בקיומה גם בערך השיגור עצמיות
האדם והאת הוא ובסיס לקל עלייה את האור העליון של הנשמה בשכבה אליה
לאידר אוון בודרג.

ונסמן. הנשמה הפיזיולוגית של כלטור: צדחת הפרטית, שאם פיזיולוגית
בהתאמה לתאחות העצמיות של הגוף. הפיזיולוג באנטומיה מיזוגת. ואנו שאנן
בכח האלים לחדור את האור עוצמתי של הנשמה. מהו רוחנות נאלה עד
שאן את מרכיבים פיז'ים את מזחאה. לא. זאת פרט נזיה. מ'ם שת אין יוזעים
ברוח, שב נשמה היא בעלת אפיי טיהור. רק בזיה קורא האדם, בבחינת הגראשו
את חייו במילאם בתקינה, ובזיהו שושגמ' ד' מזיה בקרבו; שהוא נשמנ'

הפרטית והיחסות לן.